

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. birželio 28 d. (*)

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – Vokietijos mokesčių teisės nuostatos, susijusios su nuostolių perkėlimu ? b?simus mokestinius metus („sanavimo s?lyga“) – Sprendimas, kuriuo pagalba pripažinta nesuderinama su vidaus rinka – Ieškinys dėl panaikinimo – Priimtinumas – SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa – Konkretiai susijęs asmuo – SESV 107 straipsnio 1 dalis – S?voka „valstybės pagalba“ – Atrankinio pob?džio s?lyga – Referencinio pagrindo nustatymas – Teisinis faktinių aplinkybių kvalifikavimas“

Byloje C?203/16 P

dėl 2016 m. balandžio 12 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Dirk Andres, veikiantis kaip *Heitkamp BauHolding GmbH* bankroto administratorius, gyvenantis Diuseldorfe (Vokietija), atstovaujamas *Rechtsanwälte W. Niemann, S. Geringhoff ir P. Dodos*,

ieškovas,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai R. Lyal, T. Maxian Rusche ir K. Blanck?Putz,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Vokietijos Federacinei Respublikai, atstovaujamai T. Henze ir J. Möller,

?stojusiai ? byl? šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešis?, teisėjai A. Rosas, C. Toader, A. Prechal ir E. Jaraši?nas (praneš?jas),

generalinis advokatas N. Wahl,

pos?džio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelg?s ? rašytinį proceso dalį ir ?vykus 2017 m. spalio 19 d. pos?džiui,

susipažin?s su 2017 m. gruodžio 20 d. pos?dyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Savo apeliaciniu skundu Dirk Andres, veikiantis kaip *Heitkamp BauHolding GmbH* (toliau – HBH) bankroto administratorius, iš esmės prašo panaikinti 2016 m. vasario 4 d. Europos Sąjungos

Bendrojo Teismo sprendim? *Heitkamp BauHolding / Komisija* (T?287/11, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2016:60) tiek, kiek šiuo sprendimu Bendrasis Teismas atmet? kaip nepagr?st? HBH ieškin? d?l 2011 m. sausio 26 d. Komisijos sprendimo 2011/527/ES d?l valstyb?s pagalbos C 7/10 (ex CP 250/09 ir NN 5/10), kuri? Vokietija suteik? pagal sanavimo s?lyg?, numatyt? Pelno mokes?io ?statyme (*KStG, Sanier ungsklausel*) (OL L 2011, 235, p. 26, toliau – gin?ijamas sprendimas), ir panaikinti t? Komisijos sprendim?.

2 Savo priešpriešiniu apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti skundžiam? sprendim? tiek, kiek juo Bendrasis Teismas atmet? nepriimtinum? grindžiam? prieštaravim?, kur? ji pateik? d?l šio ieškiniu, ir tod?l atmesti pirmojoje instancijoje pareikšt? ieškin? kaip nepriimtint?.

Gin?o aplinkyb?s ir gin?ijamas sprendimas

3 Gin?o aplinkybes ir gin?ijam? sprendim?, aprašytus skundžiamo sprendimo 1–35 punktuose, trumpai galima apib?dinti taip.

Vokietijos teis?

4 Vokietijoje pagal *Einkommensteuergesetz* (Pajam? mokes?io ?statymas, toliau – *EStG*) 10d straipsnio 2 dal? per mokestin? laikotarp? patirti nuostoliai gali b?ti perkelti ? v?lesnius mokestinius laikotarpius, tod?l v?lesni? met? apmokestinamosios pajamos sumažinamos at?mus nuostolius (toliau – nuostoli? perk?limo taisykl?). Pagal *Körperschaftsteuergesetz* (Pelno mokes?io ?statymas, toliau – *KStG*) 8 straipsnio 1 dal? nuostoli? perk?limo taisykl? taikoma ?mon?ms, apmokestinamoms pelno mokes?iu.

5 D?l šios galimyb?s perkelti nuostolius buvo ?sigyjama ?moni?, kurios nutrauk? komercin? veikl?, bet vis dar tur?jo nuostoli?, kuriuos galima perkelti, vien mokes?i? sutaupymo tikslais. 1997 m. siekdamas užkirsti keli? tokiems sandoriams, kurie laikomi nes?žiningais, Vokietijos ?statym? leid?jas ? *KStG* 8 straipsn? ?trauk? 4 dal?, ja apribojo galimyb? perkelti nuostolius ?mon?ms, teisiškai ir ekonomiškai tapa?ioms toms, kurios patyr? nuostoli?.

6 *KStG* 8 straipsnio 4 dalis buvo panaikinta 2008 m. sausio 1 d. *Unternehmensteuerreformgesetz* (?moni? mokes?i? reformos ?statymas). Šiuo ?statymu ? *KStG* ?traukta nauja 8c straipsnio 1 dalis (toliau taip pat – teis?s perkelti nuostolius netekimo taisykl?), kuria ribojama ar net panaikinama galimyb? perkelti nuostolius, kai ?sigyjama 25 % ar daugiau bendrov?s kapitalo (toliau – žalingas kapitalo dali? ?sigijimas). Pagal ši? nuostat?, pirma, jei per penkerius metus pirk?jui perduodama 25–50 % bendrov?s pasirašytojo kapitalo dalininko teisi?, bendrov?s valdymo teisi? ar balsavimo teisi?, nepanaudot? nuostoli? nebegalima atskaityti proporcingai pagal procentin? min?t? teisi? perdavim?. Antra, nepanaudot? nuostoli? nebegalima atskaityti visiškai, jei pirk?jui perduodama daugiau kaip 50 % bendrov?s pasirašytojo kapitalo, dalininko teisi?, bendrov?s valdymo teisi? ar balsavimo teisi?.

7 Teis?s perkelti nuostolius netekimo taisykl?je nebuvo numatyta jokios išimties. Vis d?lto žalingo kapitalo dali? ?sigijimo, kuriuo siekiama sanuoti sunkum? patirian?i? ?mon?, atveju mokes?i? institucijos, laikydamosi teisingumo principo, gal?jo atleisti nuo mokes?io pagal 2003 m. kovo 27 d. *Bundesministerium der Finanzen* (Federalin? finans? ministerija, Vokietija) dekret?.

8 2009 m. birželio m?n. *Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung* (Sveikatos draudimo ?statymas d?l mokes?i? naštos pilie?iams sumažinimo) 1a dalis buvo ?traukta ? *KStG* 8 straipsn? (toliau – sanavimo s?lyga arba gin?ijama priemon?). Pagal ši? nauj? nuostat? ?mon? ir toliau gal?jo perkelti nuostolius, net žalingo kapitalo dali? ?sigijimo atveju, kaip tai suprantama pagal *KStG* 8c straipsnio 1 dal?, jei tenkinamos šios s?lygos: akcijos perkamos bendrovei sanuoti; ?mon? akcij? pirkimo metu yra nemoki ar pernelyg ?siskolinusi arba jai gresia tokia tapti;

išlaikomos pagrindin?s strukt?ros, o tai iš esm?s pasireiškia tuo, kad išlaikomos darbo vietos, daromas didelis ?našas ? apyvartin? kapital? arba panaikinamos susigr?žintinos skolos, per penkerius metus nuo kapitalo dalies ?sigijimo nekei?iama veiklos sritis ir akcij? ?sigijimo metu bendrov? nesustabd? savo veiklos.

9 Gin?ijama priemon? ?sigaliojo 2009 m. liepos 10 d. ir buvo taikoma atgaline data nuo 2008 m. sausio 1 d., kuri? ?sigaliojo teis?s perkelti nuostolius netekimo taisykl?.

Gin?ijamas sprendimas

10 Gin?ijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija konstatavo, kad „valstyb?s pagalba, kuri? [Vokietijos Federacin? Respublika] suteik? neteis?tai pagal [KStG] 8 straipsnio 1a dal? <...>, yra nesuderinama su vidaus rinka“.

11 Siekdama kvalifikuoti sanavimo s?lyg? kaip valstyb?s pagalb?, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dal?, ši institucija, be kita ko, man?, kad šia s?lyga buvo numatyta taisykl?s, ?tvirtintos KStG 8 straipsnio 1 dalyje, išimtis, nustatanti teis?s perkelti bendrov?s, kurios kapitalo nuosavyb?s teis? pasikeit?, nepanaudotus nuostolius netekimo taisykl?, ir kad tod?l min?ta s?lyga gali b?ti suteiktas atrankusis pranašumas ?mon?ms, kurios tenkina s?lygas ja pasinaudoti, ir šis pranašumas n?ra pagr?stas mokes?i? sistemos pob?džiu ar bendra strukt?ra, nes gin?ijama priemone siekiama spr?sti problemas, kilusias d?l ekonomin?s ir finans? kriz?s, o šis tikslas n?ra b?dingas šiai sistemai. Šio sprendimo 2 ir 3 punktuose ji vis d?lto pažym?jo, kad tam tikra individuali pagalba, suteikta pagal šias teis?s nuostatas, jei laikomasi tam tikr? s?lyg?, yra suderinama su vidaus rinka.

12 Gin?ijamo sprendimo 4 straipsnyje Komisija nurod? Vokietijos Federacinei Respublikai susigr?žinti iš gav?j? su bendr?ja rinka nesuderinam? pagalb?, suteikt? pagal šio sprendimo 1 straipsnyje nurodytas nuostatas. Pagal šio sprendimo 6 straipsn? ši valstyb? nar? tur?jo, be kita ko, pateikti Komisijai toki? gav?j? s?raš?.

Faktin?s bylos aplinkyb?s

13 HBH yra bendrov?, kuriai nuo 2008 m. gr?s? nemokumas. 2009 m. vasario 20 d. jos patronuojan?ioji bendrov? išpirko akcij?, kad gal?t? susijungti su ja sanavimo tikslais. Šio sandorio sudarymo dien? HBH atitiko sanavimo s?lygos taikymo reikalavimus. Tai buvo konstatuota 2009 m. lapkri?io 11 d. *Finanzamt Herne* (Hern?s mokes?i? administratorius, Vokietija) pateiktoje privalomojoje informacijoje (toliau – privalomoji informacija). Be to, 2010 m. balandžio 29 d. HBH gavo mokes?i? administratoriaus pranešim? d?l pelno mokes?io perskai?iavimo už 2009 mokes?inius metus, jame buvo atsižvelgta ? perkeltus nuostolius remiantis šia s?lyga.

14 2010 m. vasario 24 d. raštu Komisija praneš? Vokietijos Federacinei Respublikai apie savo sprendim? prad?ti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatyt? formali? tyrimo proced?r? d?l gin?ijamos priemon?s. 2010 m. balandžio 30 d. raštu Federalin? finans? ministerija nurod? Vokietijos mokes?i? administratoriui nebetaikyti šios priemon?s.

15 2010 m. gruodžio 27 d. 2010 m. balandžio 29 d. pranešimas d?l pelno mokes?io perskai?iavimo buvo pakeistas nauju pranešimu d?l pelno mokes?io perskai?iavimo už 2009 mokes?inius metus ir jame nebuvo pritaikyta sanavimo s?lyga. 2011 m. sausio m?n. HBH gavo pranešimus d?l pelno mokes?io perskai?iavimo, susijusius su ankstesniais mokes?iniais laikotarpiais, juose taip pat nebuvo pritaikyta ši s?lyga. Kadangi KStG 8c straipsnio 1a dalis nebuvo taikoma, HBH negal?jo perkelti 2008 m. gruodžio 31 d. buvusi? nuostoli?.

16 2011 m. balandžio 19 d. Hern?s mokes?i? administratorius panaikino privalom?j?

informacij?.

17 2011 m. liepos 22 d. Vokietijos Federacin? Respublika nusiunt? Komisijai ?moni?, kurios pasinaudojo gin?ijama priemone, s?raš?. Ši valstyb? nar? taip pat nusiunt? Komisijai bendrovi?, d?l kuri? buvo panaikinta privalomoji informacija, susijusi su sanavimo s?lygos taikymu, s?raš?.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

18 2011 m. birželio 6 d. HBH pateik? Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškin? d?l gin?ijamo sprendimo panaikinimo.

19 Atskiru dokumentu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2011 m. rugs?jo 16 d., Komisija, remdamasi 1991 m. geguž?s 2 d. Bendrojo Teismo proced?ros reglamento 114 straipsniu, pateik? nepriimtinumą grindžiam? prieštaravim?.

20 2011 m. rugpj??io 29 d. Vokietijos Federacin? Respublika papraš? leisti ?stoti ? ši? byl? palaikyti HBH reikalavim?. 2011 m. spalio 5 d. nutartimi Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino š? prašym?.

21 2014 m. geguž?s 21 d. Bendrojo Teismo nutartimi nepriimtinumą grindžiamas prieštaravimas buvo prijungtas prie bylos nagrin?jimo iš esm?s pagal Proced?ros reglamento 114 straipsnio 4 dal?.

22 Ieškin? HBH grind? dviem pagrindais: pirma, aplinkybe, kad gin?ijama priemon? n?ra atrankinio pob?džio, ir, antra, kad ji pateisinama atsižvelgiant ? mokes?i? sistemos pob?d? ir bendr? jos strukt?r?.

23 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmet? nepriimtinumą grindžiam? prieštaravim?, nusprend?s, kad HBH yra tiesiogiai ir konkre?iai susijusi su gin?ijamu sprendimu, nes iš esm?s ji, prieš priimant sprendim? prad?ti formali? tyrimo proced?r?, tur?jo teis? sutaupyti mokes?i?, kuri? patvirtino Vokietijos mokes?i? institucijos, be to, buvo suinteresuota pareikšti ieškin?. Bendrasis Teismas atmet? HBH ieškin? kaip nepagr?st?.

Šali? reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

24 Apeliaciniu skundu HBH Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucin?s dalies 2 ir 3 punktus ir gin?ijam? sprendim?,
- nepatenkinus ši? prašym?, panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucin?s dalies 2 ir 3 punktus ir gr?žinti byl? Bendrajam Teismui ir
- priteisti iš Komisijos bylin?jimosi išlaidas.

25 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacin? skund? ir priteisti iš HBH bylin?jimosi išlaidas.

26 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucin?s dalies 1 punkt?,
- atmesti pirmojoje instancijoje pareikšt? ieškin? kaip nepriimtini?,
- atmesti apeliacin? skund?,

- panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punktą, kuriuo Komisijai nurodyta padengti vieną trečiąją savo bylinėjimosi išlaidų ir
- priteisti iš HBH bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme išlaidas.

27 HBH prašo atmesti šį priešpriešinį apeliacinį skundą ir priteisti iš Komisijos su ja susijusias bylinėjimosi išlaidas.

28 Per posėdį Vokietijos Federacinė Respublika pateikė žodines pastabas, iš kurių matyti, kad ji palaiko HBH reikalavimus atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą, panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo buvo atmestas pirmojoje instancijoje pareikštas ieškinys kaip nepagrįstas, ir panaikinti ginčijamą sprendimą.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

29 Kadangi priešpriešinis apeliacinis skundas yra susijęs su ieškinio pirmojoje instancijoje priimtinumumu, t. y. klausimu, kuris turi būti nagrinjamas prieš nagrinjant pagrindiniame apeliaciniame skunde iškeltus klausimus dėl esmės, jį reikia nagrinėti pirmiausia.

Šalių argumentai

30 Komisija nurodo, kad skundžiamo sprendimo 50–79 punktuose Bendrasis Teismas neteisingai aiškino konkrečios sąsajos sąvoką, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipį.

31 Pirma, nurodydama 2000 m. spalio 19 d. Sprendimą *Italija ir Sardegna Lines / Komisija* (C-15/98 ir C-105/99, EU:C:2000:570) ir 2011 m. birželio 9 d. Sprendimą *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija* (C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, EU:C:2011:368) Komisija teigia, kad tinkamas kriterijus nustatyti, ar asmuo yra konkrečiai susijęs su Komisijos sprendimu, kuriuo pagalba pripažinta nesuderinama su vidaus rinka, yra tai, ar ieškovas yra faktinis arba potencialus pagal šią schemą suteiktos pagalbos gavėjas. Tik faktiniai gavėjai yra konkrečiai susiję su tokiu sprendimu.

32 Vis dėlto skundžiamo sprendimo 62, 70 ir 74 punktuose Bendrasis Teismas rėmėsi ne šia jurisprudencija, bet sprendimais, kurie neturi reikšmės šiai bylai. Iš tiesų šioje byloje nėra vienos iš aplinkybių, leidusių bylose, kuriose priimti 1985 m. sausio 17 d. Sprendimas *Piraiki-Patraiki ir kt. / Komisija* (11/82, EU:C:1985:18), 2006 m. birželio 22 d. Sprendimas *Belgija ir Forum 187 / Komisija* (C-182/03 ir C-217/03, EU:C:2006:416), 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Komisija / Koninklijke FrieslandCampina* (C-519/07 P, EU:C:2009:556), 2014 m. vasario 27 d. Sprendimas *Stichting Woonpunt ir kt. / Komisija* (C-132/12 P, EU:C:2014:100) ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimas *Stichting Woonlinie ir kt. / Komisija* (C-133/12 P, EU:C:2014:105), kuriais rėmėsi Bendrasis Teismas šiuose punktuose, nuspręsti, kad ieškovai yra konkrečiai susiję.

33 Taigi, priešingai, nei Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 63 ir 74 punktuose, ieškinio pirmojoje instancijoje priimtinumumo vertinimas priklauso ne nuo HBH „teisinis ir faktinis padėtis“ arba „gytos teisės“ buvimo, o tik nuo to, ar ji faktiškai gavo pagalbą pagal nagrinjamą pagalbos schemą. Skundžiamo sprendimo 75 ir 76 punktuose taip pat padaryta klaida, nes remiantis 2011 m. birželio 9 d. Sprendimu *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija* (C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, EU:C:2011:368), kuriuo rėmėsi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 76 punkte, galima daryti tik išvadą, kad siekiant įvertinti konkrečią sąsają nėra svarbu tai, ar Komisijos sprendime nurodyta susigrąžinti faktiškai suteiktą pagalbą.

34 Antra, Komisija pažymi, kad lemiamas veiksnys, kuriuo remiasi Bendrasis Teismas,

analizuodamas HBH „teisinis ir faktinis padėtis“ ir siekdamas parodyti, kad ji konkrečiai susijusi su ginajamu sprendimu, yra „gytos teisės“ buvimas, nurodytas skundžiamo sprendimo 74 punkte. Jeigu ši „gyta teisė“ turėtų būti suprantama kaip gyta teisė, kaip ji suprantama pagal Sąjungos teisę, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą. Iš tiesų ši teisė galėtų būti pripažinta tik pagal teisės lokesio apsaugos principą ir, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, ši apsauga iš esmės netaikoma pagalbos, suteiktos pažeidžiant pranešimo pareigą, nustatytą SESV 108 straipsnio 3 dalyje, atveju.

35 Trečia, remdamasi šiomis pastabomis Komisija teigia, kad tuo atveju, jei nurodydamas „gytą teisę“ Bendrasis Teismas turėjo omenyje gytą teisę pagal nacionalinę teisę, jis taip pat padarė teisės klaidą, nes naudojimasis pagal nacionalinę teisę gyta teise šios bylos aplinkybomis taip pat prieštarauja jurisprudencijai, pagal kurią neleidžiama naudotis tokia teise, jei pagalba suteikta pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 dalį.

36 Taigi skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą turėtų būti panaikintas ir, kadangi HBH nėra faktinis pagalbos pagal šią schemą gavėjas, ieškinys pirmojoje instancijoje turėtų būti atmestas kaip nepriimtinas.

37 HBH ir Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad priešpriešinį apeliacinį skundą yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

38 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipį kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali šio straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirtą aktą arba aktą, kurie tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktą, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti gyvendinamųjų priemonių.

39 Nagrinėjamo atveju, viena vertus, neginėjama, kad, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 57 punkte, ginajamas sprendimas skirtas tik Vokietijos Federacinei Respublikai. Kita vertus, kaip matyti iš šio sprendimo 58–79 punktų, kadangi HBH yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su šiuo sprendimu, pagal šiame sprendime numatytą antrąjį atvejį Bendrasis Teismas nusprendė, kad HBH yra suinteresuota pareikšti ieškinį.

40 Savo vienintelio pagrindo pirmoje dalyje Komisija iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 62, 63, 70, 74 ir 77 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai ši HBH ieškinio priimtino sąlygą vertino atsižvelgdamas į jos faktinį ir teisinį padėtį, nors vienintelis svarbus kriterijus buvo tai, ar ji yra faktinis arba potenciali šios pagalbos gavėja pagal nagrinėjamo schemą.

41 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją kiti subjektai nei sprendimo adresatai gali remtis tuo, kad sprendimas yra konkrečiai su jais susijęs, tik tuomet, jeigu jis juos paveikia dėl tam tikrų jiems būdingų požymių arba faktinių aplinkybių, kurie juos išskiria iš kitų asmenų, todėl individualizuoja kaip asmenų, kuriam šis aktas yra skirtas (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223 ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *British Aggregates / Komisija*, C-487/12 P, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 57 punktą).

42 Galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektus, kuriems taikoma priemonė, skaičių ar net tapatybę nereiškia, kad ši priemonė turi būti laikoma konkrečiai susijusia su šiais subjektais, jeigu ji taikoma atsižvelgiant į nagrinjamame akte apibrėžtą objektyvią teisinę ar faktinę padėtį (1978 m. kovo 16 d. Sprendimo *Unicme ir kt. / Taryba*, 123/77, EU:C:1978:73, 16 punktas ir 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Telefónica / Komisija*, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

43 Taigi Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad žmonės iš esmės negali ginėti sektorinės pagalbos schemą uždraudžiančio Komisijos sprendimo, jeigu ji susijusi su šiuo sprendimu tik dėl priklausymo atitinkamam sektoriui ir dėl to, kad potencialiai galėjo gauti naudos iš minėtos schemos. Iš tiesų toks sprendimas šiai žmonėi yra bendro pobūdžio priemonė, kuri taikoma objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisinią pasekmę bendrai ir abstrakčiai numatytai asmenų kategorijai (2000 m. spalio 19 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-298/98 P, EU:C:2000:570, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Acegas / Komisija*, T-309/12, EU:T:2013:852, 49 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

44 Vis dėlto, jei sprendimas paveikia grupę asmenų, kurie buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti priimant šį aktą dėl grupės nariams būdingų požymių, minėtas aktas gali būti konkrečiai susijęs su šiais asmenimis tiek, kiek jie sudaro apibrėžtą tokio subjekto grupę (2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija / Infront WM*, C-125/06 P, EU:C:2008:159, 71 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Stichting Woonpunt ir kt. / Komisija*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 59 punktas).

45 Taigi faktiniai pagal schemą suteiktos pagalbos, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, gavėjai dėl šios aplinkybės yra konkrečiai susiję su sprendimu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipį (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 19 d. Sprendimo *Italija ir Sardegna Lines / Komisija*, C-15/98 ir C-105/99, EU:C:2000:570, 34 punktą; taip pat žr. 2011 m. birželio 9 d. Sprendimu *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, EU:C:2011:368, 53 punktą).

46 Iš tiesų, kaip tvirtina Komisija, iš šios jurisprudencijos matyti, kad Teisingumo Teismas, pirma, pripažįsta, jog faktiniai individualios pagalbos gavėjai pagal pagalbos schemą, nesuderinamą su vidaus rinka, yra konkrečiai susiję su Komisijos sprendimu, kuriuo ši schema pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka ir nurodoma jį susigrąžinti, ir, antra, draudžia ieškovų laikyti konkrečiai susijusiu vien todėl, kad jis yra potencialus šios pagalbos gavėjas. Vis dėlto tuo remiantis negalima daryti išvados, kaip tai daro Komisija, kad kai nagrinjamas jos sprendimas, kuriuo pagalbos schema pripažinta nesuderinama su vidaus rinka, vienintelis reikšmingas kriterijus siekiant nustatyti, ar ieškovas yra konkrečiai susijęs su tokiu sprendimu, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipį, yra tai, ar ieškovas yra faktinis arba potencialus pagalbos gavėjas pagal šią schemą.

47 Iš tiesų, kaip taip pat iš esmės pažymėjo generalinis advokatas išvados 57, 59, 67 ir 68 punktuose, šio sprendimo 43 ir 45 punktuose nurodyta jurisprudencija, suformuota atsižvelgiant į valstybės pagalbos specifinį kontekstą, yra tik teisinio kriterijaus, taikytino siekiant nustatyti konkrečią sąsają, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipį, ypatinga išraiška, nustatyta 1963 m. liepos 15 d. Sprendime *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17). Pagal jį ieškovas yra konkrečiai susijęs su sprendimu, skirtu kitam asmeniui, tik tuo atveju, jeigu minėtas aktas jį paveikia dėl tam tikrų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų (valstybės pagalbos srityje taip pat žr. 2000 m. spalio 19 d. Sprendimo *Italija ir Sardegna Lines / Komisija*, C-15/98 ir C-105/99, EU:C:2000:570, 32 punktą ir 2011 m. birželio 9 d. Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, EU:C:2011:368, 52 punktą; taip pat kitose srityse žr. 1985 m. sausio 17 d. Sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. / Komisija*

, 11/82, EU:C:1985:18, 11, 19 ir 31 punktus bei 2018 m. kovo 13 d. Sprendimo *European Union Copper Task Force / Komisija*, C?384/16 P, EU:C:2018:176, 93 punkt?).

48 Vadinasi, tai, ar ieškovas gali priklausyti faktiniams arba potencialiems individualios pagalbos gavėjams pagal schemą, Komisijos sprendimu pripažinti nesuderinama su vidaus rinka, negali būti lemiamas kriterijus sprendžiant, ar ieškovas yra konkrečiai susijęs su šiuo sprendimu, kai bet kuriuo atveju yra nustatyta, kad jis padarė tokį ieškovui dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų.

49 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai, skundžiamo sprendimo 60–62 punktuose priminė šio sprendimo 41–44 punktuose nurodytą jurisprudenciją, skundžiamo sprendimo 63 punkte nusprendė „patikrinti, ar, atsižvelgiant [HBH] faktinai ir teisinai padėtis, ji turi būti laikoma konkrečiai susijusia su ginčijamu sprendimu“.

50 Be to, tai reiškia, kad jis taip pat nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 62, 70 ir 74 punktuose savo analizei pagrįsti rėmėsi šio sprendimo 32 punkte nurodytais sprendimais, nes jie visi yra konkrečios sferos kriterijaus, nustatyto 1963 m. liepos 15 d. Sprendime *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17), taikymo atvejai tokiomis aplinkybėmis, kai, kaip ir nagrinėjamo atveju, rėmiamasis konkrečiai jurisprudencijos išraiška, kuri sudaro skirtumas tarp faktinio ir potencialaus individualios pagalbos, suteiktos pagal schemą, pripažinti nesuderinama su vidaus rinka, gavėjų, nebuvo tinkamas.

51 Be to, taip pat Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai remdamasis 2011 m. birželio 9 d. Sprendimu *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija* (C?71/09 P, C?73/09 P ir C?76/09 P, EU:C:2011:368) skundžiamo sprendimo 75 ir 76 punktuose atmetė Komisijos argumentą, kad tik faktiškai suteiktas pranašumas iš valstybės išteklių galėtų parodyti, jog HBH yra konkrečiai susijusi. Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 47 punkte, siekiant nustatyti, ar ieškovas yra konkrečiai susijęs, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipį, su Komisijos sprendimu, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka, lemiamas kriterijus yra tai, ar šis sprendimas padarė tokį ieškovui dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų, kaip tai irgi teisingai priminė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 76 punkte.

52 Taigi, kadangi vienintelio priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis yra nepagrįsta, jį reikia atmesti.

53 Dėl vienintelio pagrindo antros ir trečiosios dalių reikia priminti, kad jomis Komisija kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis skundžiamo sprendimo 74 punkte padarė teisės klaidą, nusprendęs, jog HBH yra konkrečiai susijusi, nes ši bendrovė turėjo „gytą teisę“ gauti pagalbą pagal ginčijamą priemonę.

54 Dėl šio aspekto pažymėtina, kad 74 punkte Bendrasis Teismas, be kita ko, pažymėjo, jog „[šioje byloje] konstatuota, kad dėl Vokietijos mokesčių teisės aktų ypatybių ieškovas turėjo gytą teisę sutaupyti mokesčių, kuri patvirtino Vokietijos mokesčių institucijos <...>; ši aplinkybė jį išskyrė iš kitų tokio subjekto, kurie buvo susiję tik kaip potencialiai besinaudojantys ginčijama priemone subjektai“, ir šiuo klausimu nurodė to paties sprendimo 68 punktą.

55 Sprendimo 68 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad to paties sprendimo 66 ir 67 punktuose jo nustatytos aplinkybės, kurios apibūdina HBH faktinai ir teisinai padėtis, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17), buvo patvirtintos Vokietijos mokesčių administratoriaus, konkrečiai jo pateiktoje privalomojoje informacijoje. Šias aplinkybes sudarė, pirma, tai, kad, dar iki Komisijai pradedant formalią tyrimo procedūrą, HBH turėjo teisę perkelti savo nuostolius pagal Vokietijos teisės aktus, jeigu buvo

vykdytos visos sanavimo s?lygos, ir, antra, tai, kad 2009 m. HBH uždirbo apmokestinamojo pelno, iš kurio at?m? perkeltus nuostolius pagal sanavimo s?lyg?.

56 Skundžiamo sprendimo 69 punkte Bendrasis Teismas pri?jo prie išvados, jog „taikant Vokietijos teis?s aktus buvo akivaizdu, kad baigiantis 2009 mokestiniam metams [HBH] sutaup? mokes?i?, kuriuos gal?jo tiksliai apskai?iuoti“, tod?l „Vokietijos institucijos netur?jo jokios diskrecijos, susijusios su gin?ijamos priemon?s taikymu, min?tas mokes?i? sutaupymas <...> buvo tik laiko klausimas pagal mokes?i? schemas taikymo tvark?“. Tame pa?iame 69 punkte jis konstatavo, kad d?l šios priežasties HBH „tur?jo Vokietijos institucij? prieš priimant sprendim? prad?ti proced?r? ir gin?ijam? sprendim? patvirtint? ?gyt? teis? sutaupyti mokes?i?, kuri, nesant min?t? sprendim?, buvo sukonkretinta priimant pranešim? d?l apmokestinimo, kuriame leidžiama perkelti nuostolius ir v?liau juos ?traukti ? savo balans?“, ir kad „d?l šios priežasties Vokietijos mokes?i? institucijos ir Komisija gal?jo lengvai identifikuoti [HBH]“.

57 Skundžiamo sprendimo 70 punkte teismas padar? išvad?, kad HBH „gali b?ti ne tik laikoma su gin?ijamu sprendimu susijusia ?mone d?l priklausymo aptariamam sektoriui ir d?l jos, kaip potencialios gav?jos, statuso, bet ji turi b?ti laikoma priklausan?ia uždarai ?kio subjekt?, kurie priimant gin?ijam? sprendim? buvo identifikuoti arba bent jau lengvai identifikuotini, grupei, kaip tai suprantama pagal (1963 m. liepos 15 d. Sprendim? *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17))“.

58 Taigi iš vis? reikšming? skundžiamo sprendimo punkt? matyti, kad jo 74 punkte Bendrojo Teismo pavartotais žodžiais „?gyta teis?“ buvo siekiama tik atkreipti d?mes? ? konkre?i? HBH faktin? ir teisin? pad?t?, d?l kurios j? galima laikyti konkre?iai susijusia su gin?ijamu sprendimu, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendim? *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17).

59 Kadangi vienintelio apeliacinio skundo pagrindo antra ir tre?ia dalys yra grindžiamos klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu, jos turi b?ti atmestos kaip nepagr?stos, ir turi b?ti atmestas visas priešpriešinis apeliacinis skundas.

D?l pagrindinio apeliacinio skundo

60 Gr?sdama savo apeliacin? skund? HBH nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti pažeidimu ir, antra, su SESV 107 straipsnio pažeidimu. Pirmiausia reikia išnagrinti antr?j? pagrind?.

Šali? argumentai

61 Antrajame ieškinio pagrinde HBH tvirtina, kad, pirma, Bendrasis Teismas pažeid? SESV 107 straipsn?, kai patvirtindamas Komisijos pozicij?, jog teis?s perkelti nuostolius netekimo taisykl? yra tinkamas referencinis pagrindas šioje byloje, jis klaidingai nustat? š? referencin? pagrind?. Skundžiamo sprendimo 103 ir 106 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia teisingai nustat? bendr? mokes?i? sistem?, t. y. nuostoli? perk?limo taisykl?. Vis d?lto teis?s perkelti nuostolius netekimo taisykl?, numatyt? KStG 8 straipsnio 1 dalyje, t. y. bendros tvarkos išimt?, jis pripažino bendra ar ?prasta mokes?i? sistema, taikoma atliekant atrankinio pob?džio s?lygos analiz?. Jos nuomone, teismas klaidingai neatsižvelg? ? nuostoli? perk?limo taisykl?. Taigi, „referenciniu pagrindu“ laikydamas bendros mokes?i? sistemos išimt?, Bendrasis Teismas padar? teis?s klaid? ar bent iškraip? jam pateiktus ?rodymus arba nacionalin? teis?.

62 Teis?s klaida taip pat daroma, kai bendra ar ?prasta mokes?i? sistema nustatoma atliekant pagrindin?s taisykl?s ir išimties taisykl?s apibendrinim?, nes taisykl?s, kurias apibendrina Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 104 punkte, n?ra to paties norminio lygio, kadangi nuostoli? perk?limo taisykl? yra konstitucinio apmokestinimo pagal paj?gum? mok?ti mokes?ius

principo išraiška.

63 Be to, ieškov?s teigimu, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 104 ir 107 punkt?, nustatydamas referencin? pagrind? Bendrasis Teismas „sulygino“ atrankinio pob?džio s?lygos nagrin?jimo pirm? ir antr? etapus ir taip klaidingai taik? jurisprudencij?.

64 Ieškov?s nuomone, Bendrasis Teismas pažeid? SESV 107 straipsn?, kai *a priori* nagrin?jo gin?ijamos priemon?s atrankin? pob?d?. Viena vertus, jis padar? teis?s klaid?, nes nusprend?, kad ?moni?, kurias b?tina sanuoti, ir moki? ?moni? teisin? ir faktin? pad?tis yra panaši. Konkre?iai kalbant, kiekviena mokes?i? teis?s nuostata siekiamo tikslo surinkti pajam? iš mokes?i? nepakanka, kad atitinkam? ?kio subjekt? pad?tis b?t? panaši.

65 Kita vertus, sanavimo s?lyga yra bendroji priemon?. Skundžiamo sprendimo 141 punktas prieštarauja jurisprudencijai, pagal kuri? vienintelis lemiamas veiksnys vertinant priemon?s bendr?j? pob?d? yra tai, ar ji taikoma neatsižvelgiant ? ?mon?s veiklos pob?d? ir tiksl?, ar j? taikant reikalaujama, kad ?mon? pakeist? savo veikl?.

66 Bendrasis Teismas es? pažeid? SESV 107 straipsn?, kai atmet? sanavimo s?lygos pateisinim?. Skundžiamo sprendimo 158–160 ir 164–166 punktuose jis neteisingai konstatavo, kad šios s?lygos tikslas yra skatinti sunkum? patirian?i? ?moni? sanavim?, ir padar? išvad?, kad šis tikslas neb?dingas mokes?i? sistemai. Šio sprendimo 166–170 punktuose jis taip pat klaidingai atmet? pateisinim?, pagr?st? apmokestinimo pagal paj?gum? mok?ti mokes?ius principu.

67 Be to, HBH teigia, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra priimtinas, nes susij?s tik su teis?s klausimais. Konkre?iai kalbant, jis susij?s ne su faktini? aplinkybi? vertinimu, o su neteising? kriterij? taikymu referenciniam pagrindui nustatyti ir su Bendrojo Teismo faktini? aplinkybi? teisiniu kvalifikavimu, kurie priklauso Teisingumo Teismo kontrol?s sri?iai nagrin?jant apeliacin? skund?.

68 Komisijos pagrindinis teiginys yra tas, kad antrasis pagrindas nepriimtinas. Pirma ir tre?ia dalys es? susijusios su nacionalin?s teis?s nustatymu, t. y. su fakto klausimais. Bet kuriuo atveju tiek, kiek šio pagrindo pirmoje dalyje HBH priekaištauja Bendrajam Teismui, kad jis nustat? referencin? pagrind? atsižvelgdamas tik ? teis?s nuostat?, taikom? tik tam tikrai ?moni? grupei, ji grindžiama klaidingu skundžiamo sprendimo 103–109 punkt? supratimu. Iš to matyti, kad Bendrasis Teismas tik nustat?, kokia teis? taikoma visoms ?mon?ms, nes ekonomin? tapatyb? ir t?stinumas yra svarbiausias veiksnys perkeliant nuostolius, ir tai yra fakto klausimai.

69 Antrojo pagrindo antra dalis taip pat nepriimtina. Pirma, ?kio subjekt? pad?ties panašumo ir reikšmingo tikslo nustatymo klausimai yra fakto klausimai. Antra, Bendrasis Teismas padar? teis?s klaid?, kai priimtinais pripažino argumentus, kuriuos jam pateik? HBH d?l gin?ijamos priemon?s kvalifikavimo kaip bendro pob?džio priemon?s, nes jie negal?jo b?ti laikomi jam pateikto pirmo pagrindo pirmos dalies išpl?tojimu.

70 Komisija subsidiariai teigia, kad antrasis pagrindas yra nepagr?stas. Pirma, HBH teiginys d?l referencinio pagrindo nustatymo n?ra pagr?stas nei nagrin?jama Vokietijos teise, nei Bendrajam Teismui pateiktais ?rodymais. Be to, Vokietijos ?statym? leid?jas pats apib?dino teis?s perkelti nuostolius netekimo taisykl? kaip nauj? pagrindin? taisykl?. Tod?l Bendrasis Teismas nepadar? klaidos, teigdamas, kad, ?tvirtinus *KStG* 8c straipsn? 1 dal?, galimyb?s perkelti nuostolius panaikinimas žalingo kapitalo dali? ?sigijimo atveju yra nauja esmin? taisykl? pagal Vokietijos mokes?i? teis?.

71 Antra, HBH argumentai, susij? su tariamu atitinkam? ?kio subjekt? pad?ties panašumo nebuvimu, kilo d?l skundžiamo sprendimo neteisingo supratimo. Ekonomin?s tapatyb?s

pasikeitimo požiriu nera jokio skirtumo tarp ?moni?, kurioms b?tinias sanavimas, ir t?, kurioms jis neb?tinias.

72 Sanavimo s?lyga yra ne bendroji, o atrankin? priemon?. 2014 m. lapkri?io 7 d. Sprendimu *Autogrill Espa?ia / Komisija* (T?219/10, EU:T:2014:939) negalima tinkamai paremti HBH pozicijos.

73 Tre?ia, atskirai vertindamas faktus Bendrasis Teismas teisingai nustat?, kad sanavimo s?lyga siekiama pad?ti sunkum? patirian?ioms ?mon?ms. Bet kuriuo atveju argumentas, kad ?ia nuostata siekiama u?kirsti keli? pernelyg dideliems mokes?iams, yra nereik?mingas, nes skund?iamo sprendimo 173–167 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, jog reikia atmesti pateisinim?, net jei toks tikslas b?t? pripa?intas. Be to, Bendrasis Teismas taip pat teisingai atmet? argumentus, pagr?stus Vokietijos konstitucine teise ir tariamu pelnu.

74 Vokietijos Federacin? Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas, kaip ir Komisija, padar? teis?s klaid?, nustatydamas referencin? pagrind?. Nurodydama 2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendim? *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst? (C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732)* ir 2016 m. gruod?io 21 d. Sprendim? *Komisija / World Duty Free Group ir kt. (C?20/15 P et C?21/15 P, EU:C:2016:981)* ?i valstyb? nar? pa?ymi, kad siekdama kvalifikuoti priemon? kaip „atrankin?“ Komisija pirmiausia turi nustatyti ?prast? mokes?i? sistem? atitinkamoje valstyb?je nar?je ir v?liau ?rodyti, kad d?l nagrin?jamos priemon?s atsirado ?moni?, kuri? ?ia schema siekiamo tikslo poži?riu faktin? ir teisin? pad?tis yra ta pati, diferencijavimas. ?iuo tikslu vieninteliam kaltinimui, pagr?stam reglamentavimo technika, negalima pritarti.

75 Taigi nagrin?jamu atveju Komisijos kaltinimas buvo pagr?stas tik reglamentavimo technika, ir ja nesuabejoj?s, nors ji prie?tarauja Teisingumo Teismo jurisprudencijai, Bendrasis Teismas padar? teis?s klaid?. Vadinasi, skund?iamame sprendime Bendrasis Teismas teisingai nustat? reik?ming? mokes?i? nuostat? turin? ir apimt?, ta?iau jas klaidingai teisi?kai kvalifikavo.

Teisingumo Teismo vertinimas

76 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje HBH, palaikoma Vokietijos Federacin?s Respublikos, i? esm?s teigia, kad skund?iamo sprendimo 103–107 punktuose Bendrasis Teismas neteisingai nustat? referencin? pagrind?, pagal kur? reikia nagrin?ti gin?ijamos priemon?s atrankin? pob?d?.

77 Kadangi Komisija gin?ija ?io pirmojo pagrindo priimtinum?, nes jis susij?s su fakto klausimais, reikia priminti, kad, savaime suprantama, faktini? aplinkybi? ir ?rodym? vertinimas, i?skyrus ?i? faktini? aplinkybi? ir ?rodym? i?skraipymo atvej?, nera teis?s klausimas, kuriam, kaip tokiam, taikoma Teisingumo Teismo kontrol? nagrin?jant apeliacin? skund?. Vis d?lto Bendrajam Teismui nusta?ius ar ?vertinus faktines aplinkybes, tik Teisingumo Teismas pagal SESV 256 straipsn? yra kompetentingas patikrinti ?i? aplinkybi? teisin? kvalifikavim? ir teisinis i?svadas, kurios jomis remiantis buvo padarytos (2014 m. baland?io 3 d. Sprendimo *Pranc?zija / Komisija, C?559/12 P, EU:C:2014:217, 78 punktas* ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2017 m. gruod?io 20 d. Sprendimo *Comunidad Aut?noma del Pa?s Vasco ir kt. / Komisija, C?66/16 P, C?69/16 P, EU:C:2017:999, 97 punktas*).

78 Taigi, kalbant apie Bendrojo Teismo su nacionaline teise susijusi? vertinim?, kurie valstyb?s pagalbos srityje yra faktini? aplinkybi? vertinimas, analiz? nagrin?jant apeliacin? skund?, reikia pa?ym?ti, kad Teisingumo Teismas neturi kompetencijos tikrinti, ar buvo i?skraipyta ?i teis? (?iuo klausimu ?r. 2014 m. baland?io 3 d. Sprendimo *Pranc?zija / Komisija, C?559/12 P, EU:C:2014:217, 79 punkt? ir jame nurodyt? jurisprudencij? ir 2017 m. gruod?io 20 d. Sprendimo *Comunidad Aut?noma del Pa?s Vasco ir kt. / Komisija, C?66/16 P, C?69/16 P, EU:C:2017:999, 98 punkt?*). Ta?iau Bendrojo Teismo ?ios nacionalin?s teis?s teisinio kvalifikavimo atsi?velgiant ? S?jungos teis?s nuostat? analiz? nagrin?jant apeliacin? skund? yra teis?s klausimas, kuris*

priklauso Teisingumo Teismo kompetencijai (šiuo klausimu žr. 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 79 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, 61–63 punktus).

79 Nagrinėjama atveju reikia konstatuoti, kad minėta pirma dalimi HBH ginčija ne nacionalinės teisės turinį ir apimtį, kaip juos nustatė Bendrasis Teismas, bet „referencinio pagrindo“, kuriuo jis, kaip ir Komisija, ginčijamame sprendime laikė teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklę, kvalifikavimą.

80 Vis dėlto švoka „referencinis pagrindas“ – tai pirmas etapas nagrinėjant sąlygą, susijusią su pranašumu, kuris, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, yra vienas iš švokos „valstybės pagalba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, elementą, atrankiniu pobūdžiu (2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė*, C-106/09 P ir C-107/09 P, EU:C:2011:732, 74 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54 punktą).

81 Kadangi HBH argumentu siekiama užginčyti Bendrojo Teismo faktinį aplinkybių teisinį kvalifikavimą, antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis yra priimtina.

82 Dėl esmės primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją norint nacionalinę priemonę kvalifikuoti kaip „valstybės pagalbą“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, reikia, kad būtų gyvendintos visos toliau nurodytos sąlygos. Pirma, kad priemonė būtų pripažinta valstybės pagalba, ji turi būti valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba. Antra, ši pagalba turi galėti paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Trečia, priemonė turi suteikti atrankinį pranašumą jos gavėjui. Ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti (2010 m. birželio 10 d. Sprendimo *Fallimento Traghetti del Mediterraneo*, C-140/09, EU:C:2010:335, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53 punktą).

83 Dėl atrankinio pranašumo pobūdžio sąlygos pažymėtina, kad iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog vertinant šią sąlygą reikia nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nagrinėjama nacionaline priemone „tam tikroms žmonių ar tam tikrų prekių gamybai“ sudaromos palankesnės sąlygos nei kitoms, kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į minėtą sistemą siekiamą tikslą, yra panaši ir kurioms taip pat taikomas diferencijuotas požiūris, iš esmės galintis būti kvalifikuojamas kaip diskriminacinis (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

84 Be to, kai nagrinėjama priemonė laikoma pagalbos schema, o ne individualia pagalba, Komisija turi parodyti, kad nors šia priemone teikiamas bendras pranašumas, ja suteikiama išimtinė nauda tik tam tikroms žmonių arba tam tikriems veiklos sektoriams (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 55 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

85 Konkrečiai kalbant apie nacionalines priemones, kuriomis suteikiama mokesčių lengvata, primintina, kad tokia priemone, kuria, nors ir neperduodami valstybės išteklių, tačiau ja besinaudojantys subjektai atsiduria palankesnėje padėtyje, palyginti su kitais mokesčių mokėtojais, gali būti suteiktas atrankinis pranašumas, todėl ji yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Tačiau bendra visiems žmogiškiesiems subjektams taikoma priemone suteikiama mokesčių lengvata nėra tokia pagalba, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtinė Karalystė*

, C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732, 72 ir 73 punktus ir juose nurodyt? jurisprudencij? ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 56 punkt?).

86 Šiuo atveju siekdama nacionalin? mokestin? priemon? kvalifikuoti kaip „atrankin?“ Komisija turi, pirma, apibr?žti tam tikroje valstyb?je nar?je taikom? bendr? arba „prast?“ mokes?i? sistem? ir, antra, ?rodyti, kad nagrin?jama mokestin? priemon? yra min?tos bendros sistemos išimtis, nes ja diferencijuojami ?kio subjektai, kuri? faktin? ir teisin? pad?tis, atsižvelgiant ? bendr?ja sistema siekiam? tiksl?, yra panaši (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 57 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

87 Vis d?lto s?voka „valstyb?s pagalba“ neapima priemoni?, diferencijuojan?i? ?mones, kuri? faktin? ir teisin? pad?tis, atsižvelgiant ? nagrin?jamos mokes?i? sistemos tiksl?, yra panaši, tod?l *a priori* jos yra atrankin?s, jeigu, tre?ia, atitinkama valstyb? nar? ?rodo, kad ši diferenciacija atsiranda d?l sistemos, kuri taikoma ?mon?ms, pob?džio ar bendros strukt?ros (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2006 m. rugs?jo 6 d. Sprendimo *Portugalija / Komisija*, C?88/03, EU:C:2006:511, 52 punkt?; taip pat žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C?20/15 P ir C?21/15 P, EU:C:2016:981, 57 punkt? ir jame nurodyt? jurisprudencij?).

88 Taigi nagrin?jant s?lyg?, susijusi? su atrankiniu pob?džiu, pirmiausia reikia nustatyti referencin? pagrind?, kuriam priklauso atitinkama priemon?, ir šis nustatymas ypa? svarbus mokes?i? priemoni? atveju, nes pranašumo egzistavimas gali b?ti nustatytas tik palyginus su vadinamuoju „?prastu“ apmokestinimu (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugs?jo 6 d. Sprendimo *Portugalija / Komisija*, C?88/03, EU:C:2006:511, 56 punkt? ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / Hansestadt Lübeck*, C?524/14 P, EU:C:2016:971, 55 punkt?).

89 Taigi siekiant nustatyti visas ?mones, kuri? faktin? ir teisin? pad?tis yra panaši, pirma reikia apibr?žti teisin? sistem?, kurios siekiamo tikslo atžvilgiu prireikus turi b?ti nagrin?jama, ar pranašum? iš nagrin?jamos priemon?s gaunan?i? ir jo negaunan?i? ?moni? faktin? ir teisin? pad?tis yra panaši (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / Hansestadt Lübeck*, C?524/14 P, EU:C:2016:971, 55 punktą).

90 Vis d?lto mokes?i? sistemos kvalifikavimas kaip „atrankin?s“ nepriklauso nuo to, ar ji yra tokia, kad ?mon?ms, kurios galb?t naudojasi atrankiniu pranašumu, paprastai taikoma tokia pati mokes?i? našta kaip ir kitoms ?mon?ms, bet jos naudojasi ir išimtimis, tod?l atrankinio pob?džio pranašum? galima apibr?žti kaip skirtum? tarp ?prastos mokes?i? naštos ir tos, kuri taikoma pirmosioms ?mon?ms (2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst?*, C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732, 91 punktą).

91 Iš ties? toks atrankinio pob?džio kriterijaus aiškinimas reikšt?, kad, norint mokes?i? režim? laikyti atrankinio pob?džio, jis turi b?ti parengtas pagal tam tikr? reglamentavimo technik?, o d?l to nacionalin?s mokes?i? teis?s normoms nuo pat pradži? neb?t? taikoma kontrol? valstyb?s pagalbos srityje vien d?l to, kad jos priimtos naudojant kitoki? reglamentavimo technik?, nors j? teisiniai ir (arba) faktiniai padariniai pakoregavus ir suderinus ?vairias mokes?i? normas yra tokie patys. Tokiu aiškinimu b?t? pažeista suformuota jurisprudencija, pagal kuri? SESV 107 straipsnio 1 dalyje valstyb?s parama nediferencijuojama pagal jos priežastis ar tikslus, bet apibr?žiama pagal poveik?, taigi neatsižvelgiant ? naudojam? technik? (2011 m. lapkri?io 15 d. Sprendimo *Komisija ir Ispanija / Government of Gibraltar ir Jungtin? Karalyst?*, C?106/09 P ir C?107/09 P, EU:C:2011:732, 87, 92 ir 93 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

92 Nors remiantis šia jurisprudencija negalima leisti, kad pasinaudojus nustatyta reglamentavimo technika nacionalin?s mokes?i? teis?s normoms neb?t? taikoma SESV numatyta kontrol? valstyb?s pagalbos srityje, šios panaudotos reglamentavimo technikos taip pat negali

pakakti apibrėžti taikytiną referencinį pagrindą atrankinio pobūdžio sąlygos analizės tikslais, nes priešingu atveju valstybės sukūrimo forma taptų viršesnė už jo poveikį. Todėl, kaip savo išvados 108 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, panaudota reglamentavimo technika negali būti lemiamą referenciniam pagrindui nustatyti.

93 Be to, atsižvelgiant į tai, iš tos pačios jurisprudencijos matyti, kad siekiant nustatyti, ar mokesčių priemonė yra atrankinė, panaudota reglamentavimo technika nėra lemiamas veiksnys, todėl ne visada būtina, kad ji būtų bendra laikomos mokesčių sistemos išimtis; aplinkybės, kad ji yra tokia išimtis, šiuo tikslu reikšminga, jeigu ji taikant daromas skirtumas tarp dviejų tokio subjekto kategorijų, kuriems *a priori* taikomas diferencijuotas požiūris, t. y. tarp tokio subjekto, kuriems taikoma išimtimi laikoma priemonė, ir tokio subjekto, kuriems toliau taikoma bendra mokesčių sistema, nors abiejų minėtų kategorijų padėtis yra panaši, atsižvelgiant į tą sistemą siekiama tikslų (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 77 punktus).

94 Be to, primintina, kad tai, jog tik šias sąlygas tenkinantys mokesčių mokėtojai gali pasinaudoti šia priemone, savaime negali jai suteikti atrankinio pobūdžio (2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *3M Italia*, C-417/10, EU:C:2012:184, 42 punktas ir 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 59 punktas).

95 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia HBH ir Vokietijos Federacinė Respublika, Bendrasis Teismas šiuo atveju pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį, kaip ji išaiškino Teisingumo Teismas, nusprendęs, kad Komisija nepadarė klaidos, kai manė, jog reikšmingas referencinis pagrindas ginijamos priemonės atrankiajam pobūdžiui vertinti buvo tik teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklė.

96 Šiuo klausimu pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 103 punkte Bendrasis Teismas priminė, jog „ginijamame sprendime Komisija teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklę <...> apibrėžė kaip bendrą taisyklę, kuri atsižvelgiant reikia nagrinėti, ar monetas, kuri teisinė ir faktinė padėtis yra panaši, buvo diferencijuojamos, o [HBH] remiasi bendresne nuostolių perkėlimo taisykle, kuri taikoma bet kokiam apmokestinimui“.

97 Šio sprendimo 104 punkte taip pat priminta, kad „nuostolių perkėlimo taisyklė yra galimybė, kuria bendrovėms taikant pelno mokestį jos gali pasinaudoti“ ir „kad teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklė riboja minėtų galimybių, kai sigyjama 25 % arba didesnė kapitalo dalis, ir iš viso ji panaikina, kai sigyjama didesnė nei 50 % kapitalo dalis“; vėliau konstatuota, kad „pastaroji taisyklė sistemiškai taikoma visiems atvejams, kai pasikeičia 25 % arba didesnė kapitalo dalį valdantys akcininkai, nedarant jokio skirtumo dėl atitinkamų moneto pobūdžio arba ypatybių“.

98 Be to, minėto sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad „sanavimo sąlyga suformuluota kaip teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklės išimtis ir ji netaikoma konkrečiai apibrėžtiems atvejams, kuriems taikoma pastaroji taisyklė“.

99 To paties sprendimo 106 punkte jis konstatavo, kad „teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklė, kaip ir nuostolių perkėlimo taisyklė, yra ginijamos priemonės teisinis pagrindas“ ir kad „kitaip tariant, nagrinėjamu atveju taikytiną teisinį pagrindą sudaro bendra nuostolių perkėlimo taisyklė, apibota teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklės, ir būtent atsižvelgiant į šį pagrindą reikia patikrinti, ar pagal ginijamą priemonę diferencijuojami tokie subjektai, kuri faktinė ir teisinė padėtis yra panaši, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją“.

100 Skundžiamo sprendimo 107 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad „Komisija nepadarė klaidos, kai konstatuodama, jog yra bendresnė taisyklė, t. y. nuostolių perkėlimo taisyklė, nustatė, kad referencinis teisinis pagrindas ginijamos priemonės atrankiniam pobūdžiui

„vertinti buvo teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklė“.

101 Kaip teigia HBH ir Vokietijos Federacinė Respublika, dėl šių motyvų Bendrasis Teismas klaidingai vien teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklę kvalifikavo kaip referencinį pagrindą, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ir prie šio referencinio pagrindo visiškai nepriskyrė bendros nuostolius perkeltimo taisyklės.

102 Iš tiesų iš šių motyvų matyti, kad nors Bendrasis Teismas nustatė, kad esama bendrosios mokesčių taisyklės, taikomos visoms įmonėms, kurioms taikomas pelno mokestis, t. y. nuostolius perkeltimo taisyklės, jis nusprendė, kad Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, jog referencinis pagrindas, tinkamas nagrinėti ginčijamos priemonės atrankinį pobūdį, yra teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklė, nepaisant to, kad ji akivaizdžiai pati yra nuostolius perkeltimo taisyklės išimtis, ir jog remiantis šiuo nuostatų viso turinio analize buvo galima konstatuoti, kad sanavimo sąlyga buvo apibrėžiama situacija, kuriai taikoma bendra nuostolius perkeltimo taisyklė.

103 Taigi, kaip iš esmės savo išvados 109 punkte pažymėjo ir generalinis advokatas, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, primintos šio sprendimo 90–93 punktuose, matyti, kad mokestinių priemonės atrankinio pobūdžio negalima teisingai vertinti remiantis referenciniu pagrindu, sudarytu iš kelių nuostatų, kurios dirbtinai atskirtos nuo platesnės teisinės sistemos. Vadinasi, nagrinėjamu atveju referencinį pagrindą neįtraukdamas bendros nuostolius perkeltimo taisyklės, Bendrasis Teismas jį apibrėžė akivaizdžiai per siaurai.

104 Tiek, kiek norėdamas prieiti prie šios išvados Bendrasis Teismas rėmėsi tuo, jog nagrinėjama priemonė suformuluota kaip teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklės išimtis, primintina, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 92 punkte, panaudota reglamentavimo technika nra lemiamas veiksnys nustatant referencinį pagrindą.

105 Be to, joks argumentas skundžiamam sprendimui pagrįsti nagrinėjamu atveju negali būti kildinamas iš 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *P (C-6/12, EU:C:2013:525)*, nes jame Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo dėl to, kas turėtų būti referencinis pagrindas toje jo nagrinėjamoje byloje.

106 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad HBH antrojo pagrindo pirma dalis yra pagrįsta, nesant reikalo šiuo klausimu nagrinėti antros argumentų dalies jam pagrįsti. Be to, reikia pažymėti, kad remdamasis šiuo savo teisiškai klaidingu vertinimu, jog esą Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nustatė, kad tinkamą referencinį pagrindą ginčijamos priemonės atrankiniam pobūdžiui vertinti sudaro vien teisės perkelti nuostolius netekimo taisyklė, Bendrasis Teismas toliau nagrinėjo kitus HBH argumentus, kuriais siekta, pirma, parodyti, kad *a priori* ginčijama priemonė nra atrankinė, ir, antra, pateisinti ginčijamą priemonę mokesčių sistemos pobūdžiu ir struktūra.

107 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 83 ir 86–89 punktuose primintos jurisprudencijos, dėl klaidos nustatant referencinį pagrindą, pagal kurį turi būti vertinamas priemonės atrankinis pobūdis, visa atrankinio pobūdžio sąlygos analizė neišvengiamai tampa klaidinga. Šiomis aplinkybėmis reikia patenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti skundžiamo sprendimo 2 ir 3 rezoliucinės dalies punktus, nesant reikalo nagrinėti antrojo pagrindo antros ir trečiosios dalių ir šio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

108 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipį, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje byloje stadijoje tai galima daryti.

109 Taip yra šioje byloje. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad, kaip matyti iš motyvų, nurodytų šio sprendimo 82–107 punktuose, HBH ieškinio Bendrajame Teisme pirmojo pagrindo pirma dalis tiek, kiek juo siekiama parodyti, kad Komisija klaidingai nustatė taikytiną referencinį pagrindinį ginamąsias priemones atrankiniam pobūdžiui vertinti, kai apibrėžė, jog ji sudaro vien teises perkelti nuostolius netekimo taisyklę, yra pagrįsta. Kadangi remdamasi neteisingai nustatytu referenciniu pagrindu Komisija vertino ginamąsias priemones atrankinį pobūdį, reikia panaikinti ginamąsias sprendimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

110 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutiną sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia šis teismas.

111 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

112 Kadangi Komisijos priešpriešinį ir pagrindinį apeliacinį skundą buvo atmesti ir buvo panaikintas ginamasis sprendimas, taip pat HBH reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, Komisijai reikia nurodyti, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengti HBH patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje ir apeliaciniu procesu.

113 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu apeliacinis skundas pateikia ne pirmojoje instancijoje stojusi byla šalis, iš šios šalies gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisme vykusio proceso rašytinajame arba žodiniame dalyje. Jeigu tokia šalis dalyvauja procese, Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

114 Vokietijos Federacinė Respublika, stojusi byla pirmojoje instancijoje šalis, dalyvavusi proceso rašytinajame arba žodiniame dalyje, neprašė priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidų. Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu procesu.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą.**
- 2. Panaikinti 2016 m. vasario 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Heitkamp Bau Holding / Komisija* (T-287/11, EU:T:2016:60) rezoliucinės dalies 2 ir 3 punktus.**
- 3. Panaikinti 2011 m. sausio 26 d. Komisijos sprendimą 2011/527/ES dėl valstybės pagalbos C 7/10 (ex CP 250/09 ir NN 5/10), kurią Vokietija suteikė pagal sanavimo sąlygą, numatytą Pelno mokesčio statyme (*KStG, Sanierungsklausel*).**
- 4. Europos Komisija, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia Dirk Andres, veikiančio kaip *Heitkamp Bau Holding GmbH* bankroto administratorius, bylinėjimosi išlaidas, susijusias su procesu pirmojoje instancijoje ir apeliaciniu procesu.**
- 5. Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu procesu.**

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių?.